

Cerkljanski kresniček 2016

glasilo poletnega tečaja slovenščine v Cerknem

Letos smo se podali na Cerkljansko in Idrijsko, kjer smo spoznali cerkljanske lafarje, okusni smukavc, šebreljski želodec, žlikrofe z ušesci, ostri palajevci, potico ocirkovko, prebrisanega Perkmandelca, idrijske knape, prikupne klekljarice in njihove čipke, neandertalčevo piščal, partizansko zdravstvo, rovtarsko narečje ter prelepe gore in doline s smučarskim središčem Cerkno in Alpsko perlo na čelu. In spoznali smo zelo prijazne in požrtvovalne Cerkljane in Cerkljanke, zato smo se v teh krajih, posebno pa v hotelu Cerkno, odlično počutili. Poletnega tečaja slovenščine v Cerknem se je udeležilo 18 udeleženk in udeležencev v prelepem poletnem vremenu. Vidimo se ob letu osorej: od 11. do 15. avgusta 2017. Kje, bova pa še sporočili ☺.

Hvala za prijetno druženje, Kasilda in Tatjana

Najbolj mi je bila vseč bolnica Franja

Zahvaliti se želim za uspel in zanimiv poletni tečaj. Idrija je bila zelo zanimiva in visoke zelene gore so mi bile vseč.

Ne poznam te pokrajine in veseli me, da sem prišla na tečaj. Nisem vedela, da je Idrija najstarejše slovensko rudarsko mesto in drugi največji rudnik živega srebra na svetu. Veliko novega smo spoznali: čudovite čipke in Antonijev rov v Idriji, v Cerknem smo videli pustne maske in zanimivo najdišče Divje babe, z gore smo imeli odličen razgled. Ampak najbolj zanimiva je bila partizanska bolnica Franja. Neverjetno: nezavzetna, skrita, z odlično organizacijo, pitno vodo, elektriko, rentgenskim oddelkom itd. Ampak za mene je bilo težko, žalostno in boleče. Slišala sem tudi nekaj novih besed.

Jutta Auersperg

Čudovito toplo poletno vreme

Vsebina poletnega tečaja je bila uspešna kombinacija utrjevanja jezikovnega in slovničnega znanja ter spoznavanja dežele in ljudi. Pri skupnih urah pouka in dobro organiziranih izletih obeh skupin je bilo jasno čutiti, da imajo udeleženci različno visoko raven znanja pri praktični uporabi slovenščine. To je /bila/ za vse velika motivacija, da še razširimo svoj besedni zaklad in se potrudimo, da ga, „zapakiranega v stavkih“, slovnično ustrezno uporabimo.

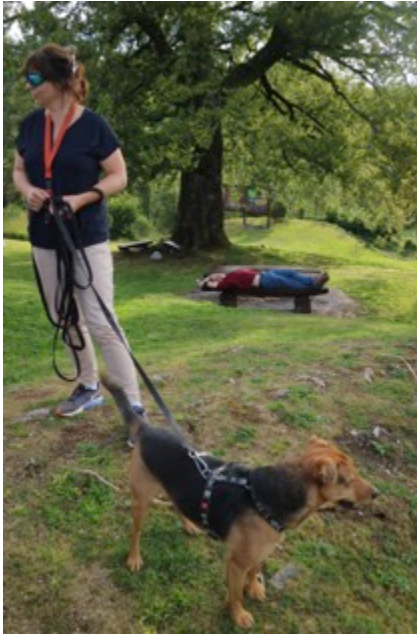
Čudovito toplo poletno vreme je pripomoglo, da smo še posebej uživali v izletih v naravo in da nam bo ta čas kot sončno okno ostal dolgo v spominu.

Maria Baader und Ludwig Gruber

Srečanje z lisico

V Cerknem sem šla vsak večer s psom na sprehod. Bila je že tema. Na drugi strani ceste sem nenadoma zagledala lisico. Za trenutek je obstala ob cesti in naju tiho opazovala. Tudi midva sva obstala.

Gledali sva si naravnost v oči. V siju cestne svetilke sem lahko videla, kako elegantno postavo je imela lisica in kakšen lep kožuh. Do tedaj nisem vedela, da so lisice tako lepe živali! Za opazovanje ni bilo veliko časa – kot skozi gledališko zaveso je lisica izginila v živi meji ob cesti.

Moj najlepši spomin na Cerko 2016 je srečanje z lisico!

mag. Karin Eisner

Naravni spomenik Divje jezero

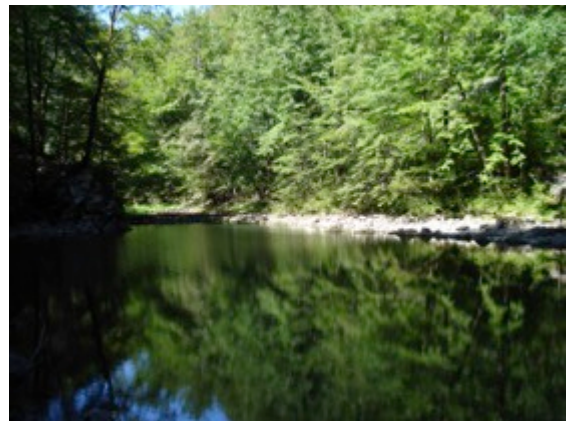
To skrivnostno jezero ni bilo uradni del tečaja slovenščine v Cerknem. Zato sva ga z Ludwigom obiskala na poti do Cerkna. Z avtomobilom sva se peljala iz Logatca v smeri proti Idriji in v Beli zavila na levo. Od tam naju je pot vodila naravnost do urejenega parkirišča na desni strani.

Ogled sva začela na parkirišču takoj za mostičem čez menda najkrajšo slovensko reko Jezernico, ki teče iz Divjega jezera in

se že po 55 m izliva v Idrijo. Na parkirišču stojijo pojasnjevalne table, na katerih so povzeti bistveni podatki o geologiji in hidrologiji jezera, ki je že od leta 1967 zavarovano kot naravni spomenik, od leta 1993 pa je del *Krajinskega parka Zgornja Idrija*.

Ker je bil v tem času zelo nizek vodostaj, je bilo mogoče obhoditi jezero, le pod steno, kjer je bil prehod najožji, je bilo treba biti pazljiv, da ne zdrsneš vanj.

Divje jezero sodi v sklop številnih drugih zanimivosti, ki jih ponuja Idrija z okolico. Skrivnostno Divje jezero spada med bisere slovenske naravne dediščine. Jezero je kraško sifonsko jezero (vokliški izvir) in leži v kamnitem kotlu pod stometrskimi prepadnimi stenami, ki obrobajo ta severni rob Črnovrške planote. Divje jezero je tudi kraški izvir, saj priteka voda v jezero iz strmo spuščajočega se rova, ki je bil do sedaj raziskan do globine 160 m. Zato velja kot najgloblje naravno jezero Slovenije. Dno jezera se torej nadaljuje v potopljeni jamski rov, ki se poševno spušča v skalnato drobovje. Do leta 1995 so raziskali jamo do globine 124 m, kar je slovenski rekord v jamskem potapljanju. Čeprav je jezerska gladina običajno spokojna, lahko po močnem deževju pride do močnih izbruhov vode. Temperatura vode v jezeru skozi leto niha le med 7 in 10 °C. Jezero je od leta 1972 urejeno za obisk kot prvi slovenski muzej v naravi.

Jezero z neposredno okolico se ponaša z izjemnim bogastvom favne in flore. V jezeru živijo potočne postrvi, v jamskem

delu pa številne drobne podzemeljske živali in celo slovita človeška ribica. Najdemo veliko različnih vrst dreves in grmov, še bolj pisano pa je rastlinstvo – zelišča, ki rastejo iz skalnih razpok ali na majhnih skalnih policah. Življenjski pogoji v neposredni okolici omogočajo rast mnogih, tudi alpskih rastlin, ki so se na hladnejših senčnih mestih lahko ohranile še po ledeni dobi. V skalnih razpokah ali na majhnih policah nad jezerom uspeva kranjski jeglič - *Primula carniolica*, slovenski endemit, ki nosi svoje ime že več kot 200 let, njegovi vijoličasti cvetovi pa se odpirajo v drugi polovici aprila.

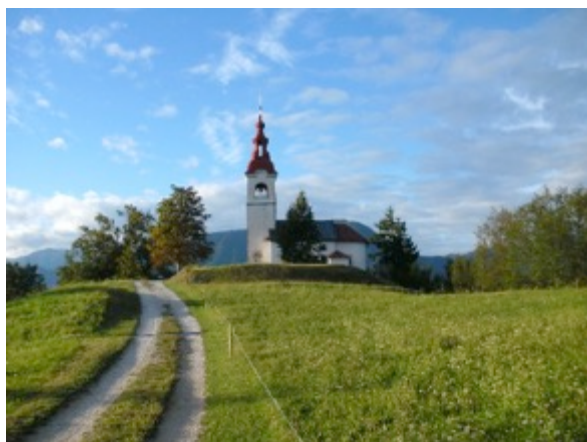
Kakor vidite, je res vredno obiskati to slovensko posebnost.

mag. Karl Haas

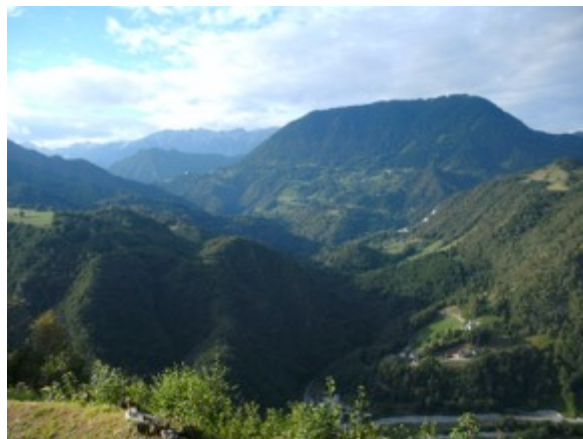
Poznate cerkljanski pentagram?

V poletni šoli slovenskega jezika naši učiteljici Silda in Tatjana vedno pripravita zanimive izlete. Letos sta pokazali prave zaklade na Cerkljanskem. Cilj prvega izleta je bil arheološki park Divje babe. V jami so našli najstarejše glasbilo na svetu, neandertalčevo piščal.

Ampak moje najljubše doživetje je bila Šebreljska planota in cerkev sv. Jurija. Pri tej cerkvi se začne tudi pot do jame Divje babe.

S Šebreljske planote je zelo čudovit razgled naokrog. Lahko vidite bohinjske gore, na primer Vogel, in lepe okoliške hribe.

Od cerkve sv. Jurija v Šebreljah vidite še štiri druge cerkve na drugih hribih ali planotah: cerkev sv. Ivana na robu Šebreljske planote, sv. Uršule v Jagrščah, sv. Urha v Ravnah in sv. Pavla na Straži, ki so kot vogali pentagrama, če povežemo te točke na zemljevidu.

dr. Eveline Neugebauer

Poletni tečaj slovenščine 2016 v Cerknem

Tudi letos sva bila Anne in jaz spet na poletnem tečaju slovenščine. Tokrat je potekal v Cerknem. Cerkno leži v lepi pokrajini pri Idriji. Nastanjeni smo bili v hotelu s prijaznim osebjem in dobro hrano.

Dopoldne smo se redno učili slovenščino. Za mene je bil tečaj naporen, vendar pouk naše učiteljice Kasilda je bil zelo zanimiv in raznolik.

Popoldne smo šli na izlet. Tako smo spoznali cerkljansko pokrajino, ljudi in njihove običaje ter njihovo zgodovino. Bili smo zgoraj v Šebreljah s krasnim razgledom na gore. Ampak bili smo tudi pod zemljo v rudniku živega srebra v Idriji. Obiskali smo partizansko bolnišnico Franja. To je bilo zelo impresivno. Razen tega smo izvedeli nekaj o cerkljanski laufariji, stari pustni tradiciji.

Na koncu izletov smo pokusili lokalne specialitete, na primer na zaključni večerji okusne žlikrofe v lepem Kendovem dvorcu v Spodnji Idriji.

Poletni tečaj slovenščine 2016 mi je bil zelo všeč.

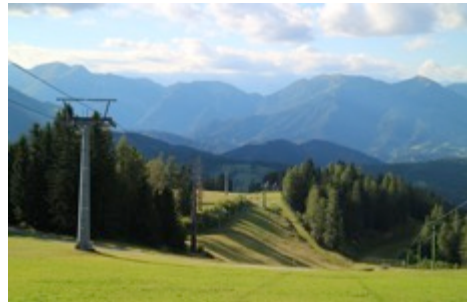
Najlepša hvala, Kasilda in Tatjana!

Bernd Mugele

Poletni tečaj slovenskega jezika 11. - 15.8.2016 Cerkn

Na poletnem tečaju slovenskega jezika v Cerknem od 11. do 15. 8. 2016 smo šli na veliko izletov. Med drugim smo šli na ogled partizanske bolnišnice Franje, v Šebrelje s čudovitnim razgledom na hribe, s sedežnico do smučarskega centra

Cerkno, v rudnik živega srebra - Antonijev rov v Idriji.

Med tečajem smo se pripravili na vse izlete s primernimi besedili in besedami. Poleg tega smo se na tečaju naučili veliko novih besed, tožilnik, besedni red, pogojni stavek. Slišali smo pesmi in se naučili uporabljene besede. Najbolj mi je bila všeč pesem „Pubi, usidma se“ Iztoka Mlakarja. To je pesem o stavki, je poziv k stavki.

Anne Rieger

O starih piščalih, nabritih škrtih in naslonskih nizih – doživetja s poletnega tečaja slovenščine 2016 v Cerknem

Naslednje vrstice so bile zapisane nekaj dni po poletnem tečaju slovenščine, ki je letos potekal od 11. do 15. avgusta v Cerknem. Morda se pisec ne spomni vsega prav po vrsti, saj mu je ponagajal

nabrit in nagajiv škrat, o katerem je slišal govoriti v Idriji.

Cerkljansko in Idrijsko sta bogati pokrajini s številnimi posebnostmi. Najbolj zanimive smo spoznali v času tečaja. Na prvem mestu je partizanska bolnica Franja v soteski Pasice, kulturni spomenik in simbol humanosti in vzdržljivosti Slovencev, ki so se zoperstavili fašizmu in nacizmu.

Jama Divje babe leži nad dolino Idrijce pod Šebreljsko planoto. Vodič nam je pojasnil, da naj bi to ime odvrčalo radovedne moške od nje. Arheolog Ivan Turk se ni dovolil zmešati in je v jami našel najstarejše glasbilo na svetu: koščeno piščal, ki so jo uporabljali že neandertalci. Upam, da mali škrat ni ukanil arheologa.

Ko je pred davnimi časi reven škafar v bistrem studencu namakal škaf, mu je mali škrat v leseno posodo nalil nekaj kapljic živega srebra. Tako je Idrija prišla do bogastva, ki pa je prebivalkam in prebivalcem prineslo tudi veliko skrbi.

Mislim, da bi se mali škrat zelo zabaval na našem tečaju. Morda je bil celo prisoten. Vsaj v moji glavi je povzročil veliko zmede. Kako se že reče v pravi vrsti naslonskega niza? Če *bil bi* se učil slovenščino prej, *jo bi* bolje govoril? Ali: Če *bi se bil* učil slovenščino prej, *bi jo* bolje govoril? Ne vem.

mag. Karl Peitler

Šebrelje

Bili smo v Šebreljah, na visoki planoti nad dolino. Drugi so se že vrnili v hotel, gospodar pa se je pogovarjal z nami.

Ponosen je rekel: "Mi smo edina vas v okolici, ki še ima cerkev, župnika, šolo in trgovino. In nakupujemo doma, da bi trgovina preživela. A ste videli? Cerkev ni posvečena Janezu Krstniku, mi rečemo

Ivan Kresnik, ker je bilo pred cerkvijo nekoč svetišče za boga Sonca. Včasih ležim na klopici in sonce polni moj akumulator. Našli so srp, ki je zdaj v muzeju. A veste, koliko star? Iz 6. stoletja. 6. stoletje! Torej veste, od kdaj smo mi tukaj - od vekomaj! Vekomaj! Poglejte uro - ni prava. Naša ura nikoli ne kaže pravega časa. Zakaj? Ker čas ne velja!"

DI Heinz Rupacher

Poletni tečaj slovenščine 2016 v Cerknem (11. - 15. avgust 2016)

Kasilda in Tatjana sta organizirali deseto poletno šolo. Poletni tečaj v Sloveniji sem obiskala že osemkrat (saj ni res, pa je!).

Pripravili sta bogat okvirni program in zato je bil naš pouk zelo intenziven ter popoldnevi zelo zanimivi in obsežni:

ogled cerkljanske laufarije,

muzeja v Cerknem,

archeološkega parka Divje babe (neandertalčeva koščena piščal),

partizanske bolnišnice Franja,

smučarskega centra Cerkno,

muzeja starega kmečkega orodja,

Antonijevega rova (opuščeni rudnik živega sreba) in

mestnega muzeja v gradu Gewerkenegg v Idriji. ☺

Idrijska čipka mi je bila všeč. Idrija je Unescovo mesto ter glavno in najstarejše slovensko središče ročno klekljane čipke. Tam je čipkarska šola, ki neprekinjeno deluje že od leta 1876 (danes ima okoli 400 učencev – bila sem presenečena!).

Všeč mi je, da so v Idriji ohranili to tradicionalno obrt.

V gradu Gewerkenegg je bila interesantna razstava:

„Idrijska čipka, z nitjo pisana zgodovina“.

Zanimiv je bil (za mene nepopisno) **Jovankin prt** - protokolarni klekljan pogrinjek za 12 oseb, meri 300 cm v dolžino in 180 cm v širino. Sklekljalo ga je 15 – 20 klekljaric iz podjetja Čipka v Idriji v 70. letih 20. stoletja. Jovanki Broz, ženi predsednika Jugoslavije Tita, ni bil nikoli izročen v trajno last.

Pred zaključno večerjo v Kendovem dvorcu v Spodnji Idriji smo občudovali mlado **klekljarico** (čipka in deklica sta bili zelo lepi!).

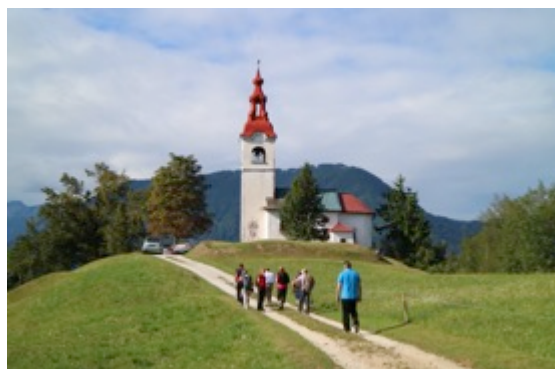
Potem smo poskusili odlične žlikrofe v hiši iz enega kosa – a kakšni!

Zahvaljujem se za vse.

Elisabeth Skorianz (in seveda tudi Ernst)

Cerkno z okolico je treba obiskati

10. poletnega tečaja slovenščine v Cerknem avgusta 2016 se je udeležilo 18 tečajnikov, ki so se želeli na tem odličnem tečaju naučiti slovenščino in spoznati slovensko kulturo ter deželo.

Kraj Cerkno z okolico je treba obiskati in si ogledati. Idrija in njen živosrebrni rudnik sta tudi zelo zanimiva.

Kraj tečaja in popoldanski program „deželoznanstva“ sta bila spet zelo dobro izbrana in sta tečajnikom prinesla veliko veselja ter nove povezanosti. Gospa prof. Kasilda Bedenk in mag. Tatjana Koren sta na svoj resnično preverjeni način šarmantno doprinesli k uspešnemu tečaju in nam vlili veliko veselja do učenja slovenščine ter nas spodbujali h govorjenju. Zelo sem hvaležen, ker dobim vsako leto povabilo na poletni tečaj.

dr. Reinhard Schwarz

